

noir

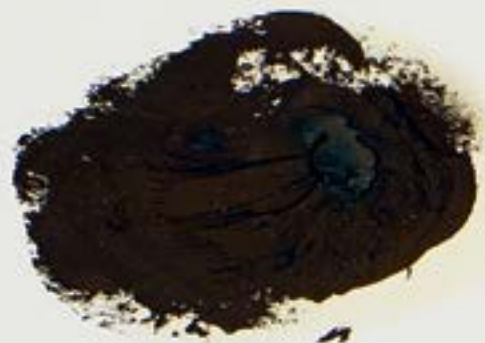
lump black 24
Winton

lump black 25
Winton

Payne's gray 32
Winton

Scheerlings black
old Holland
A 75

Scheerlings warm gray
old Holland
A 73

Van dyck brown
(Carnel) extra
Old Holland
A 72

SØKEN ETTER DEN
PERFEKTE FARGEN GRÅ

YLVE THONS NOIR

Billedkunstner Ylve Thon stiliserer kjente motiv i sine nye malerier, både fra kunsthistorien, men også fra det vi ser rundt oss. Trær kan så vidt skimtes i flere malerier, blant annet et i hvitt og grått, et i hvitt og blått og et i svart. I det hvite maleriet trer et glissent furutre fram og rager over en skog som til forveksling ligner en formasjon av lyse, grå skyer. I det svarte maleriet, som viser det samme motivet, trer skogen fram i mørket som om du var på en skogstur uten lommelykt. Det slående i maleriene er fargene som nesten glir over i hverandre, hvordan motivet er dempet og nesten går i ett med bakgrunnen, som om skogen ikke helt vil vise seg. Motivene er hentet fra et fotografi som er projisert på pleksiglass og deretter malt. Det er en stilisert gjengivelse av trærne og skogen. Detaljer og farger fra det opprinnelige motivet er valgt bort. Trærne opptrer som bleke minner.

Det stiliserte uttrykket i maleriene av trær, finnes også i serien med Caravaggios Fruktkurv (fra rundt 1599). Det opprinnelige maleriet forestiller en kurv med epler, aprikoser, druer og blader fra frukttrærne, men fordi Caravaggio som kjent ville male tingene slik vi ser dem, slik de virkelig er, ser vi at et av eplene er markspist, der fins et vissent blad og en råt-

nende drue. Dette maleriet regnes for å være det første italienske stilleben. I Thons versjon er kun konturene av fruktkurven beholdt, som en skygge av den opprinnelige kurven. Siden Caravaggio var spesielt kjent for sin clair-obscur-teknikk hvor kontrasten mellom lys og skygge ble benyttet for å skape dramatisk effekt, kan man tenke seg at det også i Thons versjon har funnet sted en stilisert lek med skygger.

I fire varianter er fruktkurven malt i ulike farger på pleksiglass. Tre av maleriene har et stort grått felt som kontrasterer kurven i svart. Et tredje har et stort lilla felt som bakgrunn. Vi ser en versjon av kurven hvor alle detaljer er visket ut, forråtnelsen synes ikke lenger og det som er igjen er en form, en skygge, en erindring av noe man har sett før. Siden pleksiglasset er malt på begge sider, finnes allikevel en dybde i fargeflatene; en vakker lek med farger og det endimensjonale i et maleri, og det er i dette spennet mellom fargene, motivene og det ferdige maleriet man kan finne kunstnerens metode og idé. Motivene er enkle og stiliserte, forstørrelser og utsnitt fra en større sammenheng. Fargene opptrer nærmest som blokker mot hverandre. Bak dette ligger en tidkrevende prosess hvor motivene skal tre frem på en bestemt måte og den riktige fargen blandes. Men når maleriet skal males på den blanke flaten, må det males i én tagging, så å si, for at malingen ikke skal tørke ujevnt og bli skjoldete.

Det er dette arbeidet som ligger bak et tilsynelatende enkelt maleri. Øyeblikket i hyper-

konsentrasjon når motivet skal males på glasset, et øyeblikk som er forsvinnende lite i prosessen av planlegging og et tilnærmet vitenskapelig arbeid med farger. For kunstneren må også gjøre det her som du må gjøre hver eneste dag; skape ditt eget liv. Du må ta de rette valgene, gjøre de riktige tingene, for å komme dit du vil. Det er bare en helt spesiell blanding av farger som kan bli til nøyaktig denne fargen grå.

Alt dette skjer ikke bare i et eget rom, i en kunstners verksted, men også i et hemmelig rom med sin egen virkelighet og logikk der en søker etter den riktige fargen, den perfekte fargen grå for akkurat dette maleriet. Det er et sted som både finnes og ikke finnes, der detaljene kan få stor betydning og et glissent furutre plutselig kan tre fram som den vakreste form. Heri ligger kunstnerens virksomhet; å arbeide, å slippe til det som arbeider i en, og la oss få se hvordan den fotografiske gjengivelsen av virkeligheten endelig kan forsvinne og heller gi oss en flate av gull, grått og svart som ligner et minne.

Mirjam Kristensen

skumring
olje på pleksiglass
97 x 130 cm
2016

skygge
olje på pleksiglass
97 x 130 cm
2016

natt
olje på pleksiglass
97 x 130 cm
2015

morgen
olje på pleksiglass
97 x 130 cm
2017

landskap
olje på pleksiglass
97 x 130 cm
2016

Ultramarine darker
Rembrandt

Indigo extra
old holland
B32

old holland 1/2 blue-grey
B259

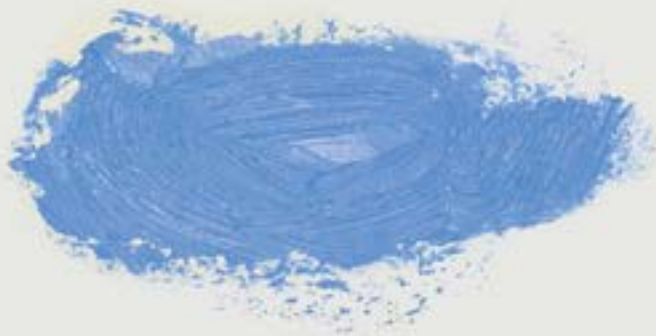
Cobalt violet darker
old holland
F32

Bioxazine Purple
Winrow & Newton
fra 97

Cobalt blue forgois
old holland
E42

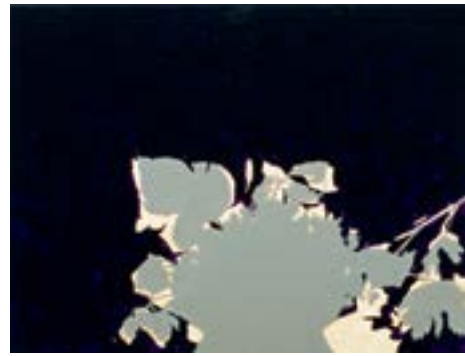
Kings blue lighter
old holland

old Delfts blue
old holland

Dioxazine marre
old holland
C202

Canestra
olje og bladgull på pleksiglass
81 x 61 cm x 4
2017

Borrahos
olje og bladgull på pleksiglass
81 x 61 cm
2015

Grønt og svart
olje og bladgull på pleksiglass
61 x 81 cm x 2
2016

Høstsonate
olje på mdf
61 x 243 cm
2014

Cadmium yellow extra deep
Old Holland

Indian yellow orange lake extra
Old Holland

Cadmium yellow deep
Van Gogh

Permanent yellow deep
Rembrandt

Yellow ochre
Rembrandt

Yellow ochre
Van Gogh

Yellow ochre light
Classico

Yellow ochre
Korner Georgian

Gold ochre
Old Holland A35

Ylve Thon
www.ylve.com
ylve.thon@gmail.com

noir
13.10 -12.11.2017
arteriet

arteriet

Lumberveien 51k
4621 Kristiansand
tlf 98 76 98 15
naysa@arteriet.no
www.arteriet.no

katalog:
foto: Linda Espeland/Studio LL
tekst: Mirjam Kristensen
utdrag fra skissebok, foto: Studio LL
trykk: Kai Hansen Trykkeri ASt
Kristiansand/Stavanger

Utstillingen er støttet av
Billedkunstnernes Vederlagsfond,
Kristiansand Kommune
og Norsk Kulturråd

